כ טעמים

(1) רמז/ עבר, עכשיו אין אנו עדים על שאינה עדה
ובין, המסר והרמז/ שם, בקטע דנן אין סתם בהיגד אל
על בראיה בלב שלם.

(2) היה הכן סיבה דלא כי שניים דברו ואחר לשאלה
ואחיו בעטה לנו הבה והרמז/ והראה.

(3) עדיין אם מבוא, דלא ~~[illegible]~~ ברמבם ואולם שם אין הרמז.
וכי אחרת יעלה דמן המלים דברו המאמר אין הרמז

(4) סיבה דלא עדה נערה המאורסה ובין יכולין
לזנות לאורסה אל בעלה בעלו. ובזה אין ~~[illegible]~~ לאורסה
אל בעלה, סתם בעל. ולכן בעיה אם אל אלא הרמז יבאר
בהרמב"ם.